

Nadšenci táhnou Břeclavskem jako za husitů

Členové šermířského uskupení Ursi se vydali na netradiční dovolenou. Pěšky a v dobovém oblečení. Jejich ležení přitahuje řadu zvědavců

10. 8. 2011

JAKO KDYSI. Nadšenci, kteří se rozhodli vyzkoušet si život potulných kejklířů a rytířů, jdou Břeclavskem po svých. Včera dorazili do Pouzdřan, dále pošlapou do Pavlova, Horních Věstonic a Bulhar. Foto: Dagmar Humpolíková

DAGMAR HUMPOLÍKOVÁ

Břeclavsko – V botech vydlabaných z lipového dřeva a v dobovém oblečení táhne v těchto dnech deštivým Břeclavskem skupina nadšenců milujících historii. Přes lesy, pole a brody. Pěšky. Členové šermířského uskupení Ursi se vydali na letní výpravu, při níž pobaví i obyvatele vesnic, ve kterých nocují.

V pondělí překročili řeku Jihlavu u Pohořelic a zamířili do Vranovic. Odtud putují dál, do Pouzdřan, Pavlova, Horních Věstonic a v neděli zakončí svou pouť v Bulharech.

„Chceme si vyzkoušet život někdejších potulných kejklířů

a rytířů, proto jsme se rozhodli podniknout společně tuhle netradiční dovolenou,” objasňuje neobvyklý nápad vedoucí skupiny Daniel Šobáň. Podnikají ji letos poprvé a impulsem prý bylo pořádání společných víkendových pobytů s vystoupeními pro děti a dospělé.

Jako před staletími

Nepřeslechnutelné bubnování s hlasitým zvaním na představení zlákal v pondělí navečer i řadu vranovických obyvatel. Živé dobové ležení si mohli zájemci prohlédnout pěkně zblízka. V kotlíku se vařila chutná krmě, ženy opravovaly děravé košile a kalhoty a muži

je zase o kus dál trhali při bitkách s meči a sekerami.

„Maminko, oni všichni spinkají,” ukazuje malý zvědavý chlapec na „zabité“ rytíře, kteří se povalovali na trávníku vranovického hřiště po dobové ukázkce.

„Baví mě na tom ten adrenalin. Jeho hladina stoupá s úvahami o tom jestli budu mít po boji přeražené prsty nebo ne,” netají se jeden z aktivních bitkařů Jarek Šmarda. Občas se to prý stává. „Jsou to ale drobnější újmy na zdraví, nic vážného,” ujišťuje Šobáň.

Občanské sdružení Ursi směřuje svou činnost do obdobi husitských válek, zhruba do první poloviny patnácté

tého století. „Zdrojem informací o vybavení, zvyklostech a například i oblečení tehdejších lidí jsou pro nás knihovny, internet a znalí kamarádi,” objasňuje jeden z rytířů Ondřej Hájek zvaný Chřestýš. A chválí původní přírodní materiály, z nichž lidé v době husitské šili své oblečení. Vlnu, bavlnu a len.

„Tahle blůza hřeje, i když promokne,” směje se. „A tehle modrý plášť z celtoviny promokne až tak za tři hodiny,” sekunduje Šobáň.

A dřevěné boty? „Tyhle dřeváky jsou nejpohodlnějšími botami, jaké znám. Chodím v nich i na historické akce pořádané v zimě. Zatímco jiní mají

v kožených botech promrzlé nohy, já mám v mých dřeváčích teplo,” chválí si Hájek.

Bez koní, s mobilem

Jediným nedostatkem, který skupinu na cestě provází, je fakt, že nemá jediného koně. „To nevadí, máme tady dost volů,” ozývá se ze skupiny směrem k mužům, kteří v tu chvíli svírali oje vozu a táhli ho vlastními silami.

Dobrou partu si chválí všichni členové. Jedenáct mužů provází na cestě i šest žen a dívek. Ty přiznávají, že sbalit věci na takovou dovolenou není jednoduché. „Nesmíte zapomenout na meče.

kuše, brnění, zbroje ani deky,” směje se Lenka Schormová zvaná Čmelda.

Vzápětí přiznává, že vzdát se na pár dní technických vymožeností a pohodlí jí vyhovuje. „Zbavím se starostí, vypnu a užívám si to,” říká.

„Je to nezvyk být zcela závislý na přírodě. Pomáhá nám si to uvědomit i tohle deštivé počasí, které nás provází. Je působivě vnímat to, jak jsme na přírodě závislí,” doplňuje ji Šobáň. Vzápětí ovšem zazvonil jednomu z rytířů mobil. Alespoň stylově – dobovou starodávnou melodii.

Více fotografií na
www.breclavskydenik.cz

FOTO.....